

Kvitsøyturen 23.-25. mai 2008

Døysige dønninger langs Kvitsøy

På fjorårets Kvitsøy-ekspedisjon til nøyaktig samme tid ble to forsøk på å padle rundt øya fra sør og fra nord avblåst grunnet fire meter høye bølger. I år var det blankt hav. Men det var det jo ingen som helt kunne vite på forhånd ... eller? Undertegnede med sin bedre halvdel, Christine, møtte opp i god på Mekjarvik for å ta ferden - 50 minutter før avgang kl.1950 med en bil foran oss i køen. Uten kajakk på taket. 50 minutter og 30 biler senere var det fortsatt ingen flere kajaker på biltak å se. Men vi fikk følge av Jan Petter i full neopren-mundur og opplastet kajakk på tralle. Bilen lot han stå igjen. Men hvor var de resterende deltakerne? Var de alle så barske at de hadde lagt ut på ferden mot det forjettede reisemål fra Tungenes alt kl. 1830? Ja, det hadde de.

Etter å ha tilbakelagt tre fjerdedeler av reisen for vår del helt uten anstrengelser, fikk vi først 16 glinsende padleårer i sikte, så kajakkene og så overkroppene til Trude Turleder En, Kari Turleder To, Kjell Formann, Siri, Elin, Kristin, Kerstin, Bjørn, Bjørn Olav, Thor, Rune, Dag Olav, Stein, Odd, Ståle og Einar. Alt sett gjennom kikkertsiktet til Jan Petters kamera. Eller nesten, Forresten ankom ikke Einar før tidlig neste morgen. To og en halv timer tok overfarten i med lett solgangsbris imot.

For oss på ferge var det lett match å finne anvist brygge med fritidsbåter 100 meter rett rundt svingen etter fergeterminalen. Jan Petter trillet kajakken rett i sjøen, satte seg oppi og dro etter de andre. Vi to som ble igjen for å laste opp kajakkene våre, kom oss utpå til slutt med korrekt sjøkart for hånden, men muligens feilvendt i forhold til terrenget. En telefon til Trude ga bekræftelse på at vi faktisk hadde retningen inne: ”Fortsett til fyret og ta kanalen til venstre; da kommer dere rett på Kalvholmen. Presis kl. 2130 var vi forent med Tungenespadlerne. 16 kajaker i hvit, gult, oransje, rødt og grønt og en i lilla pent på linje til pryde for gresstustene over strandkanten. Klubblavvoen var oppe, og de fleste individuelle teltene var reist. Vi reiste vårt litt tilbaketrasket fra de andre til høylytte protester fra et rødnebbet fjærkre – også kalt tjeld. ”Kui, kui,” skrek den. Om igjen og om igjen. Men den hadde vært ute og brukt nebbet også da våre nærmeste teltnaboer hadde reist sine telt. Vi oppdaget aldri noe rede.

Etter hyggelig prat, mat og drikke rundt leirbålet bar det i seng. For de med ordinært maks 3 centimeters liggeunderlag ble det en hard, heller tvilsom søvnopplevelse med vedvarende ”Kui, kui” akkompagnement. Tjelden ville ikke på noen måte gi seg. Den andre Kjellen derimot var heldigvis svært så lydløs hele natten. Men Tjelden hang ikke med nebbet av den grunn og skaffet seg andre lidelsesfeller. Måkene stemte i med sin langt mer melodiose klang og innlagte stereoeffekter etter som de slo sine triller flygende over teltplassen mens sauene stod forviste fra sitt beite- og foretrukne bæsjeområde på noen tilstøtende høyder og brekte kraftfullt i moll. En fiskebåt med den karakteristiske en-takter dunkelyden ble med på musikken i morgengryet, og

fordundrende meg fløy der ikke et jetfly lavt over øya nøyaktig kl. 0630 i den avsluttende finalesatsen (...merkelig hva man går glipp av når man sover på Exped. Red.)

Endelig er det lørdag – ikke helt tidlig morgen. Kristin som pakker sammen og padler tilbake til Stavanger, veksler stafettpinne med Einar som dessverre måtte på jobb fredag kveld. Sol og maks 3 sekundmeter vind skal vi tro værvarselet fra dagen før. Døsig sjø og døsig padlere. Oppstart standard padletid etter frokost kl. 1130. Antallet i gruppa holdes konstant. Rett på sjarmøretappen - den grunne kanalen retning nord tett inntil Kvitsøy omkranset av småholmer som kliner seg til land. ”For paddlers only”. Døsig dønninger gidder så vidt å løfte kajakkene - en etter en - over grunnene. Lange tangfangarmer leker blekksprut og strekker seg etter skrogene for å trekke dem til bunns. Men den gang ei. Vi krysser kanalen i fint driv, runder siste holme og endrer kurs rett sørover utaskjærs og padler like til Sparholmene (Buøysundet). Standard lunsjtid kl. 1230 blir rigorøst respektert selv om landingsmuligheten for nå 18 kajaker er en utfordring. Men med bæring og lett muskelspill for de av mannfolka som er utstyrt med den slags, går det greit.

Jan Petter presser en fiskestang mellom sin velvoksne kropp og Long John-drakten for å dorge. Vi blir alle rent bibelske og forlanger en fangst på fem fisker for å bli mett. Brødet skal vi sørge for selv. Det blir med en taretorsk i knapt dobbel slukstørrelse.

Kjell, Thor, Bjørn, Rune, Dag Olav, Odd og Bjørn Olav tar en lengre avstikker i retning Festein. Vi andre nøyer oss med å runde Sparøyene for deretter å padle vest for Buøya, Risøya og Bladøya tilbake til Kalvholmen ca. kl. 1630. Litt tidlig i det fine været, synes blant annet Kerstin, Elin, Siri og undertegnede. Vi skal bare slappe av litt og ta ut igjen. Men det blir det ikke noe av. Ståle må dessverre forlate gruppen lørdag kveld og heiser seil ut sundet for å padle rett med noe motvillig hjem til Sokn.

Mot kvelden tegner det til å bli en spektakulær solnedgang. For bedre å skue utover horisonten og beundre solen som tilsynelatende synker i havet, stiger vi opp på høyden hvorfra sauene brekte natten i forveien. Ulldottene forflytter seg til høyden bortenfor der igjen. Bjørn Olav, som for øvrig er snadderøkende praktiserende psykolog, lar den raskt synkende solen drive på med sitt og følger etter saueflokket for å innlede en dialog med dem. Kanskje det dreier seg om heve deres skjøre selvbilde?

Kl. 2230 ser det ut som om sauene har fått med seg ett og annet psykologisk poeng. I hvert fall springer de resolutt tilbake til den etterlatte leirplassen og inntar tapte posisjoner. Bjørn Olav rekker akkurat tilbake til oss andre da solnedgangen er et faktum kl. 2235.

Denne kvelden er tjelden borte. Måkene og sauene tar det også med ro. Så nå er det formann Kjell sin tur å uroe folk. ”I morgen starter vi kl. 0400 for å padle rundt Kvitsøy for deretter etter lunsj å padle strekket over til Tungenes”, sier han. Hva for noe? Hørte ikke? Protestene er lavmælte. Kan vi tro på dette? Etter diverse tømte småglass utover natten forskyver starttidspunktet seg til kl. 0430 for å ende opp på kl.0500. Kari Turleder To er ivrig, men det virker som Kjell etter sin vitaminsanking og selvpåførte buksevann har trekt tilbake forslaget. ”Hva sier du til dette, Trude Turleder?” ”Vi får se. Vi står opp når vi står opp”, svarer hun lakonisk. Jo, jo, greit med klar beskjed.

Etter en rolig natt, men med lite søvn og ømme hofteknoker på hardt underlag, vekkes jeg av myke damestemmer fra teltet like ved. ”Jeg er egentlig ikke et morgenmenneske, men jeg våkner tidlig likevel, sier Siri til Kersten. Klokken har rukket å bli 0735.

Oppstart standard padletid blir kl.1130 søndag også. Men da er telt, liggeunderlag, soveposer og annet pikk og pakk stappet ned i kajakkene. Tjelden og sauene får sitt rike tilbake like pent, rent og urørt som da vi kom.

Solen er enda varmere og vinden enda spakere enn på lørdag. Speilblankt silkeføre. Vi runder Kvitsøy fra nordsiden. Først er det en ny triumfferd gjennom kanalen, tror vi. Men i dag er det fjære. Jan Petter løfter Haslekajakken sin over tangfangarmene. Vi andre går på utsiden av holmene. Vi runder Kalvaneset. ”Her var det vi valgte å snu i fjor grunnet bølgene på fire meter,” sier Trude. Nå er det bare krusninger. Vi krysser Hålandsvika og Sauholmen og går inn Leiasundet med Krossøy og – ja, nettopp her troner det et stort tusenårs gammelt kors på en høyde – til venstre for oss. Det blir en lang lunsjrast i en vik, faktisk en liten time senere enn standard lunsjtid kl. 1230.

Noen foreslår at vi kan ringe hjem å si at alle har fått en smittsom sykdom slik at vi har en unnskyldning for å bli i øyriket noen dager til. Kari Turleder To som nettopp er tilbakevendt bioteknikker fra Afrika foreslår Ebola. Men, men – tilbaketuren har begynt. Rune og Dag Olav padler tilbake via Fjøløy til Stavanger. Jan Petter blir med resten av Tungenes – Kvitsøy padlegjengen på tilbaketuren. Christine og jeg skylder på bilen parkert på øya for ikke å bli med. Men vi hadde lyst, og det var litt vemodig å ta farvel med et så ekstraordinært godt lag.

Ifølge gps'en til Jan Petter tilbakela vi 6 kilometer fra teltplassen på Kalvholmen til rasteplassen. På kartet ser det ut til å være mer enn tre fjerdedeler av Kvitsøy rundt. Fra rasteplassen til Tungenes i smul sjø var distansen på 12,6 kilometer som ble tilbakelagt på under to timer.

Alle var enige om at det var en uforglemmelig tur.